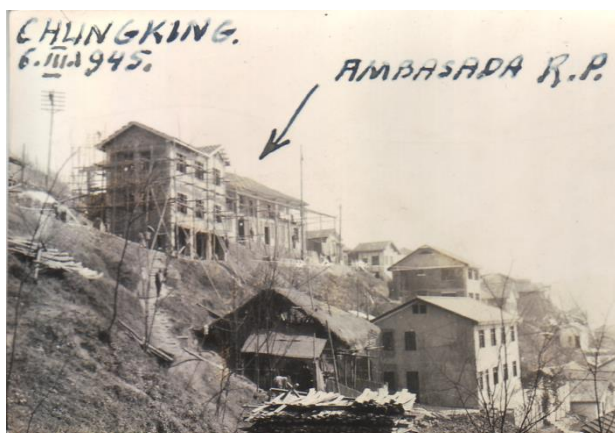

13. Ambasady, poselstwa i konsulaty

Przed wrześniem 1939 roku Polska posiadała na całym świecie 10 ambasad, 20 poselstw, 24 konsulaty generalne i 42 konsulaty oraz blisko 130 konsulatów honorowych. Wybuch wojny, a następnie rozwój wydarzeń politycznych w latach 1939-1945 spowodowały, że sieć polskich placówek uległa znacznym zmianom. Atak III Rzeszy na Polskę oznaczał kres działalności Ambasady RP w Berlinie i 14 urzędujących w Niemczech urzędów konsularnych, zaś agresja Związku Radzieckiego – likwidację placówek w Moskwie, Kijowie, Mińsku i Leningradzie. W latach 1939-1941 na skutek nacisków władz niemieckich zamknięte zostały polskie przedstawicielstwa w krajach zdominowanych przez III Rzeszę m.in. w Rumunii, na Węgrzech, w Bułgarii, Jugosławii, Grecji i Finlandii. Po przystąpieniu do wojny Włoch w 1940 roku zakończyła działalność ambasada RP w Rzymie, a polska placówka przy Stolicy Apostolskiej, wcześniej znajdująca się w jednym z rzymskich pałaców, musiała przenieść swą siedzibę do skromnych biur na terenie Watykanu. W niektórych krajach świata polscy dyplomaci mogli kontynuować jednak swą pracę w dotychczasowych warunkach – pozostały w swych siedzibach ambasady w Londynie, Waszyngtonie i Ankarze oraz poselstwa w Bernie, Buenos Aires, Lizbonie, Madrycie, Meksyku, Rio de Janeiro, Szanghaju, Sztokholmie, Kairze i Teheranie.

Po wznowieniu stosunków dyplomatycznych ze Związkiem Radzieckim rozpoczęło pracę 21 terenowych delegatur Ambasady RP w Moskwie. Wszystkie zakończyły działalność po zerwaniu przez ZSRR stosunków z Polską po odkryciu grobów katyńskich w 1943 roku. Dowodem na znaczenie kontaktów z państwami pozaeuropejskimi stało się podniesienie poselstwa w Szanghaju do rangi ambasady, przeniesionej, zgodnie z życzeniem władz chińskich do miasta Chongqing oraz otwarcie poselstw w Ottawie i Bagdadzie.

Ambasada RP w Chongqing w 1945 roku.